

Dr Robert Vannoy , Kings, Wykład 10

© 2012, Dr Robert Vannoy , Dr Perry Phillips, Ted Hildebrandt

Prorok z Judy, Ostrzeżenie Achiasza , Dynastia Baszy , Przegląd Omriego i Achaba

– Prorok z Judy – 1 Królewska 13

Byliśmy w 1 Księdze Królewskiej 13. Przyjrzelśmy się temu rozdziałowi, w którym mąż Boży z Judy udaje się na północ do Betel i prorokuje przeciwko ołtarzowi Jeroboama, a także podaje długoterminową przepowiednię, że król imieniem Jozjasz ostatecznie spali kości tych fałszywych proroków i kapłanów na tym ołtarzu. A potem było kilka prognoz krótkoterminowych, które również się spełniły, co potwierdziło prognozy długoterminowe. Przejdźmy do „D”, „Ostrzeżenie Ahijah , 1 Król. 14:1-20”. W porządku, pytanie dotyczy tego, co poruszyliśmy ostatnim razem. Pytanie brzmi: ten mąż Boży z Judy został oszukany przez starego proroka w Królestwie Północnym i jak mamy wyjaśnić, co się tam dzieje? Wydaje mi się, że stary prorok z Północy był prawdziwym prorokiem. Słyszał o tym, co zrobił ten mąż Boży z Judy, aby stawić czoła Jeroboamowi przy tym ołtarzu. Myślę, że współczuł temu, co zrobił. Wydaje się, że on pragnął mieć jakąś społeczność z tym człowiekiem, tym pobożnym człowiekiem z południa. Prawdopodobnie był odizolowany i nie miał zbyt wiele kontaktu z innymi wierzącymi. W tym celu kłamał. Wydaje mi się, że kieruje się własnym interesem. Teraz oczywiście, kiedy kłamał, nie pełnił funkcji prawdziwego proroka. Dlatego wolę mówić o prorokowaniu jako o funkcji, a nie o urzędzie. Wydaje mi się, że prorokowanie ma miejsce wtedy, gdy Pan wkłada swoje słowo w usta jakiejś osoby, tak że słowa, które wypowiada, są słowami Boga. Ale to nie znaczy, że za każdym razem, gdy otwierają usta, pełnią funkcję proroka. Ten starzec, mimo że to zrobił i był znany jako prorok, w tym konkretnym przypadku grzeszy i zrobił coś, czego oczywiście nie powinien.

Natomiast mąż Boży z Judy otrzymał bezpośrednie słowo od Pana, aby nie wracał tą samą drogą, nie jadł z nikim tam chleba ani nie pił wody, ale posłuchał tego starca, kiedy powiedział, że ma objawienie. Słuchał starego proroka, mimo że było to sprzeczne

z wcześniejszym objawieniem, które otrzymał. Nie powinien był go słuchać, ponieważ Bóg sam sobie nie zaprzecza. Bóg nie powiedziałby jednej rzeczy jednej osobie, a innej drugiej. Więc myślę, że obaj ci mężczyźni byli winni.

Otóż mąż Boży z Judy, który wtedy nie był posłuszny Słowu Bożemu, został za to osądzony. Wtedy stary prorok spełnia funkcję prawdziwego proroka, kiedy mówi: „Oto, co was spotka: nie spoczniecie z waszymi ojcami”. I został zaatakowany i zabity przez lwa. Więc w tym momencie ponownie pełni funkcję prawdziwego proroka. Ale kiedy go okłamał, z pewnością zrobił bardzo niegodziwą rzecz. To był grzeszny czyn. Możesz być prawdziwym prorokiem, ale nie być dobrym człowiekiem. Zwykle prorok jest pobożną osobą, ale ty możesz być prawdziwym prorokiem i złym człowiekiem. Ilustruje to ten gość. Balaam był pogańskim wróżbitą, ale był prawdziwym prorokiem, ponieważ Pan włożył jego słowa w jego usta. Chciał przekląć Izrael, ale nie mógł; zamiast tego błogosławił Izraelowi. Myślę, że takie przypadki to wyjątki, ale myślę, że ważne jest, abyście zdali sobie sprawę z różnicy, że prorok nie zawsze jest prorokiem we wszystkim, co mówi. Potrafi źle mówić. Więc pełnisz *funkcję proroczą* i myślę, że to lepszy sposób mówienia o tym, co się dzieje.

Bierzesz Natana, gdy został zapytany przez Dawida: „Czy mam zbudować świątynię, zbudować dom dla Pana?” A Nathan mówi: „Śmiało, zrób to; niech cię Pan błogosławi”. Ale widzisz, to było jego własne słowo. To nie było Boże słowo, ponieważ Pan przyszedł do niego tej nocy i powiedział: „Wróć i powiedz Dawidowi: Nie masz mi budować domu. Zbuduję ci dom” – w sensie dynastii. Więc Nathan źle się wyraził. Przemówił, gdy Dawid poprosił go, aby przemawiał jako prorok. Mówił jak mężczyzna. Musiał wrócić i poprawić się, kiedy przyszło do niego słowo Pana.

Elizeusz i Taunting Youths & Bears Jest to uznanie Bożego Słowa wypowiedzanego przez proroka, a jeśli ten prorok ma być wyśmiewany, to nie jest to sprawa osobista; to sprawa biurowa. Myślę, że w przypadku Elizeusza uznali, że jest następcą Eliasza i chociaż szydzili z niego, że jest łysy, ich brak szacunku wykraczał poza to, co dotyczyło jego funkcji i urzędu. Werset drugi z 2 Król. 2:23: „Stamtąd Elizeusz udał się do Betel.

Gdy szedł drogami, młodzieńcy wyszli z miasta i szydzili z niego: „Idź dalej, łysy”. Powiedzieli: „Idź w górę!” Odwrócił się i rzucił na nich klątwę w imieniu Pana, a wtedy nadleciały dwa niedźwiedzie i rozszarpały 42 młodzieńców”. Komentarz, który umieściłem w Biblii do studium NIV, brzmi: „Elizeusz wypowiedział klątwę podobną do klątwy przymierza z Księgi Kapłańskiej 26: 21-22”. Rezultat był ostrzeżeniem przed sądem, który miał spaść na cały naród, gdyby trwał w nieposłuszeństwie i odstępstwie.

Tak więc pierwsze czyny Elizeusza wskazywały na jego służbę, która miała nastąpić po błogosławieństwach przymierza Bożego, które miały towarzyszyć tym, którzy na niego patrzyli. Widzicie, że w Jerychu było uzdrowienie wody, co było odpowiedzią na jedno z tych pytań. Jego pierwszy akt, początek jego służby, wskazywał na błogosławieństwa, które spłyną na tych, którzy na niego patrzą, ponieważ przekleństwa przymierza spadną na tych, którzy się od niego odwrócą. Wydaje mi się więc, że jest jakaś symbolika związana z relacją lub postawą, którą można by rzec, tych młodych ludzi, którzy byli przeciw Elizeuszowi, i postawą narodu wobec Pana. W tej akcji to nie tylko osobista zemsta, zemsta na kimś, kto z niego drwił. Jego znaczenie znajduje odzwierciedlenie w jego biurze. Odzwierciedla także postawę narodu wobec Pana, ponieważ z pewnością postawa wobec Elizeusza obejmowała taką postawę wobec Pana, ponieważ był on prorokiem Pana. Tekst pozostawia to otwarte; nie mówi, że zostali zabici. Nie jestem pewien, co kryje się za hebrajskim słowem. Mógłbym zanotować, że to sprawdziłem i spróbować zapamiętać w przyszłym tygodniu, aby to skomentować. To jest 2 Królewska 2:24.

D. Ostrzeżenie Achiasza skierowane do Jeroboama – 1 Król. 14

Wróćmy do ostrzeżenia Achiasza, 1 Król 14. Ten sam prorok, który powiedział Jeroboamowi, że otrzyma królestwo, teraz oświadcza, że zostanie mu ono odebrane. Jest to w wersecie 7 i następnym w rozdziale 14. Pan mówi Achiaszowi: „Idź, powiedz Jeroboamowi, że tak mówi Pan, Bóg Izraela: „Wywyższyłem cię spośród ludu i ustanowiłem wodzem nad moim ludem izraelskim. Wyrwałem królestwo z domu Dawida i dałem je tobie, ale nie byłeś jak mój sługa Dawid, który przestrzegał moich przykazań i

szedł za mną całym swoim sercem, czyniąc tylko to, co słuszne w moich oczach. Uczyniłeś więcej zła niż wszyscy, którzy żyli przed tobą. Uczyniłeś sobie innych bogów, bożki z metalu. Doprowadziłeś mnie do gniewu i wepchnąłeś mnie za swoje plecy. Z tego powodu sprowadzę nieszczęście na dom Jeroboama. Odetnę od Jeroboama każdego mężczyznę w Izraelu, niewolnika lub wolnego. Spalę dom Jeroboama, jak pali się gnój, aż wszystko zniknie. Psy zjedzą tych, którzy należą do Jeroboama, którzy umrą w mieście, a ptaki powietrzne będą żywić się tymi, którzy umrą na wsi. Pan przemówił”.

Tak więc wiadomość o sądzie została przekazana Jeroboamowi przez Achiasza . Jak pamiętacie, miejscem akcji jest pytanie Jeroboama do Eliasza w sprawie jego chorego syna. Wysła swoją żonę w przebraniu i nie oszukuje tym Eliasza. Ale powiedziano mu, że syn umrze. I znajdujesz to w wersecie 12, gdzie mówi: „co do ciebie, wracaj do domu. Kiedy postawisz stopę w swoim mieście, chłopiec umrze. Myślę, że to interesujące, że otrzymujesz odzwierciedlenie tego, co często nazywa się „procesem sądowym dotyczącym przymierza”. Myślę, że masz odzwierciedlenie tego pozwu o przymierze i wyroku, który ogłasza Ahijah . Zauważ, że w wersetach 7 i 8 Achiasz recytuje łaskawe czyny Pana: „Wywyższyłem cię spośród ludu i ustanowiłem wodzem nad moim ludem, Izraelem. I wyrwałem królestwo z domu Dawida i dałem je wam”.

Więc ci z was, którzy znają tę analogię między traktatami hetyckimi a biblijnym materiałem przymierza, traktaty hetyckie zaczynają się od tego historycznego prologu. Podobnie biblijne przymierze ma związek z łaskawymi czynami Pana: „Ja jestem Pan, który was wyprowadził z ziemi egipskiej. Dlatego rób to i to i to”. Tak więc, kiedy Izrael odwraca się od przymierza i prorok zostaje wysłany, aby przyprowadzić Izrael z powrotem do przymierza, często można znaleźć w księgach proroczych (teraz to nie jest w księdze proroczej, ale mówi prorok), że prorocy będą użyj formy, która odzwierciedla tę formę przymierza. Najpierw będą recytować łaskawe czyny Pana: „Oto, co zrobiłem, ale oto, co zrobiłeś. Byłem wierny i łaskawy, ale wy się odwróciliście i byliście nieposłuszni”, po czym ogłasza wyrok. Więc widzicie tutaj, w 7 i 8a, macie łaskawe czyny Pana. A w 8b i 9 masz oskarżenie: „Ale nie byłeś jak mój sługa Dawid. Uczyniłeś więcej zła niż wszyscy, którzy byli przed tobą. Uczyniliście sobie innych bogów”. A

trzeci element to zdanie, które masz w 1 Krl 14, werset 10 i następne: „Z tego powodu oto, co zamierzam zrobić”. Myślę więc, że dostrzegacie to w formie przesłania, które przynosi Ahijah . W porządku, to było „D” „Ostrzeżenie

Ahijah dla Jeroboama”. E. Panowanie Nadaba – 1 Król. 15:25-28 „E” na twoim arkuszu to: „Królestwo Nadaba, 1 Król. 15:25-28”. W rozdziale 14 i na początku rozdziału 15 przełączasz się z powrotem do Judy z Roboamem. Ale w 15:25 czytamy: „Nadab, syn Jeroboama, został królem Izraela w drugim roku panowania Asy, króla Judy. Panował nad Izraelem dwa lata”. Nadab panował tylko dwa lata. Masz tylko te cztery wersety, które mówią o nim, wersety 25-28. Naprawdę nie jest ważnym królem i zginął w czymś, co można by nazwać buntem pałacowym. W wersecie 27 czytamy: „Basza , syn Achiasza z domu Issachara, spiskował przeciwko niemu i pobił go w Gibbetonie , mieście filistyńskim, podczas gdy Nadab i cały Izrael je oblegali. Baasza zabił Nadaba w trzecim roku panowania Asy, króla judzkiego, i objął po nim władzę królewską”.

2. Dynastia Baszy

A. Sukcesja

Baashy To prowadzi nas do „2”, „Dynastii Baaszy ” i mam tam kilka podpunktów. „a” oznacza „Jego Następstwo”. Nie zamierzam spędzać dużo czasu na tej dynastii Baaszy , ale jego następcą jest 1 Król. 15:27-30, a następnie 33 i 34. Jak już wiemy, Basza zabił Nadaba, który był synem Jeroboama. Następnie zabił cały dom Jeroboama, wypełniając przepowiednię Eliasza, że dom Jeroboama zostanie zniszczony. Czytacie więc w wersecie 29: „Nie zostawił Jeroboama nikogo, kto by oddychał; wytracił ich wszystkich zgodnie ze słowem Pana, danym przez swego sługę Achiasza Szilończyka, z powodu grzechów Jeroboama”.

B. Wojny Baaszy z Judą – 1 Król. 15:32

W porządku, „b” to: „Jego wojny z Judą, 1 Król. 15:32”. Właśnie otrzymaliśmy krótkie oświadczenie: „Między Asą a Baaszą , królem Izraela, trwała wojna przez całe ich panowanie”. Teraz czytamy o tym więcej, kiedy czytasz o panowaniu Asy na

południu. Baasza walczył z Asą na południu. Okazją do tej wrogości była próba uniemożliwienia mieszkańcom północy udania się na południe w celu oddawania czci. Jeroboam zbudował tam ołtarze. Martwił się tym, a kiedy Baasha zasiada na tronie, nadal się tym martwi. Jak mówiliśmy w zeszłym tygodniu, kiedy Basza atakuje południe, Basza prowokuje Asę do zawarcia sojuszu z Ben- Hadadem z Damaszku w Syrii. Potem Baasha został zmuszony do powstrzymania presji, jaką wywierał na południe. W porządku, więc to były jego wojny z Judą.

C. Proroctwo Jehu – 1 Król. 16:1-7 „c”, „Proroctwo Jehu, 1 Król. 16:1-7”. Teraz Jehu jest tutaj nazywany „Jehu synem Chananiego”. To nie ten sam Jehu, który później był królem. Ale ten Jehu był prorokiem i powiedział Baszy, że jego dom zostanie zniszczony tak samo jak dom Jeroboama. Czytasz w wersecie 3, że Pan mówi przez Jehu: „Mam zamiar pochłonąć Baaszę i jego dom. Uczynię twój dom jak dom Jeroboama, syna Nebata. Psy zjedzą zmarłych należących do Baszy, którzy umrą w mieście, a ptaki powietrzne będą żerować na tych, którzy umrą na wsi”.

D. Panowanie Ela – 1 Królewska 16:8

„d” to: „, Królestwo Ela, 1 Król. 16, werset 8 i następne”. Był synem Baaszy i znów nie był ważnym królem. Panował tylko dwa lata. Na końcu wersetu 8 czytamy: „, Ela, syn Baaszy, został królem Izraela i panował w Tirsie przez dwa lata”.

Potem masz kolejną rewolucję, którą jest „e”, „Uzurpacja Zimriego, 1 Król. 16:9-13”. Zimri, jeden z urzędników Ela, spiskował przeciwko niemu. A w 10 czytacie: „, Wszedł Zimri, powalił go i zabił,... potem objął po nim władzę królewską”. Tak więc Zimri był jednym z urzędników Eli. Spiskuje przeciwko niemu. Zabija go, a potem robi to samo, co Baasha. Zabija cały dom Baszy. Czytacie o tym w wersecie 11: „,Zabił całą rodzinę Baaszy. Nie oszczędził ani jednego mężczyzny, czy to krewnego, czy przyjaciela”. Panowanie Zimriego było jednak bardzo krótkie. Panował siedem dni. Czytasz o tym w wersecie 15: „, Zimri panował w Tirsie przez siedem dni”. A potem się zabił. W wersecie 18 czytamy, kiedy Omri maszeruje przeciwko Tirsie, gdzie przebywał

Zimri , w wersecie 17 czytamy: „ Omri i wszyscy Izraelici z nim wycofali się z Gibbeton i oblegli Tirsę. Kiedy Zimri zobaczył, że miasto zostało zdobyte, wszedł do cytadeli pałacu królewskiego i podpalił otaczający go pałac. Umarł więc z powodu swoich grzechów, które popełnił, czyniąc zło w oczach Pana, chodząc drogami Jeroboama”.

F. Interregnum, cztery lata A potem „f” na twojej kartce to: „I nterregnum , cztery lata”.

Wydaje się, że po śmierci Zimriego nastąpił czas walki Omriego i Tibniego o tron.

Wygląda na to, że minęły cztery lata, zanim Omri w końcu zwyciężył i skonsolidował władzę na tyle, by zostać ogłoszony królem i władcą. Powodem, dla którego to mówię, jest to, że jeśli spojrzysz na 1 Król. 16:15, przeczytasz tam: „W 27^{roku} Asy, króla Judy, Zimri panował w Tirsie przez siedem dni”. A potem Zimri popełnia samobójstwo. Ale porównaj to z 16:23, gdzie Omri zostaje królem i czytasz: „W 31^{roku} Asy, króla Judy, Omri został królem Izraela. Panował 12 lat”. Sześć z nich w Tirsie; to jest werset 23.

Więc to jest 31^{rok} w porównaniu z 27^{rokiem} Asy. Wygląda więc na to, że przez cztery lata toczy się walka między Omrim a Tibnim . W wersecie 21: „Lud Izraela podzielił się na dwie frakcje: połowa popierała Tibniego jako króla, druga połowa popierała Omriego . Ale zwolennicy Omriego okazali się silniejsi niż zwolennicy Tibniego . Tak umarł Tibni , a królem został Omri ”. On naprawdę oficjalnie zaczyna panować w 31^{roku} Asy. Wygląda więc na to, że trwa naprawdę długi okres niestabilności i niepewności co do tego, kto naprawdę wygra i zostanie królem.

D. Dynastia Omriego

1. Sam

Omri – 1 Król. 16:15-28 a. Sukcesja – 1 Król. 16:21-22 b. Jego nowy kapitał

Ok, to sprowadza nas do „D”. To były pierwsze dwie dynastie Izraela. „D” to „Dynastia Omriego ” . A „1” pod „D” to „ Sam Omri , 1 Król. 16:15-28”. Miałem tam trzy podpunkty, pierwszy to: „Sukcesja, 1 Król. 16:21, 22”. Już temu się przyjrzelśmy. W wersetach 21 i 22 czytamy o walce między Omrim a Tibnim , a następnie w wersecie

23 czytamy, że zostaje on królem. Czytamy, że panował 12 lat, z czego sześć w Tirsie, co oznacza, że panował sześć lat w Samarii. „D” na twoim arkuszu to: „Jego nowa stolica”. W wersecie 24 czytamy: „Kupił wzgórze Samarii od Szemera za dwa talenty srebra i zbudował na wzgórzu miasto, które nazwał Samarią od imienia Szemera, dawnego właściciela wzgórza”. Omri jest ważnym władcą. Wybiera miejsce, które było strategicznie zlokalizowane. Został on dobrze wybrany, położony na wzgórzu, łatwy do obrony, położony centralnie na terytorium Królestwa Północnego i ustanawia tam nową stolicę. Samaria pozostawała wówczas stolicą Królestwa Północnego od tego momentu aż do czasu niewoli w 722 rpn. Szybko stała się nawet większa od Jerozolimy, stając się najważniejszym miastem w Palestynie. Kiedy w końcu przybyli Asyryjczycy i zaatakowali Królestwo Północne, Samaria przetrwała trzy lata. Oblegali to miasto, które było trudne do zdobycia i byli w stanie stawiać opór, aż w końcu musieli się poddać. Ale Omri zakłada nową stolicę.

C. Jego mądrość stanu „C” to „jego mądrość stanu”. To jest w twoim zarysie. Niewiele się o tym mówi, ale najwyraźniej zaprzyjaźnił się z Judą. Nie czytamy o wojnach pomiędzy Północnym i Południowym Królestwem w czasach Omriego. Nie ma tam mowy o konflikcie. Wydaje się, że zawarł sojusze z niektórymi okolicznymi narodami, co jest jasne w przypadku Fenicjan, ponieważ jego syn Achab poślubił Izebel, która była córką króla Tyru. Czytasz o tym w 1 Krl 16, werset 31, pod komentarzem do Achaba, gdzie jest napisane, że „ożenił się z Izebel, córką Etbaala, króla Sydończyków, i zaczął służyć Baalowi i czcić go”. Ale niewątpliwie był to sojusz małżeński zawarty między Omrim a Etbaalem, królem Sydończyków.

D. Znaczenie

Omriego W porządku „D” to: „Jego znaczenie”. Niewiele jest o nim powiedziane w 1 Księdze Królewskiej. Masz tylko wersety 23-28, sześć wersetów. Ale interesującą rzeczą jest to, że w zapisach asyryjskich Izrael jest określany jako „Kraina Omri” dopiero w 733 r. przez Tiglat-Pilesera III. Więc to jest 733 pne, 150 lat później. Omri

miało powstać około 880 rpn W 733 rpn Tiglat-Pileser III, odnosząc się do Izraela, mówi o nim jako o „kraju Omriego”. Salmanasar III nazywa Jehu „synem Omriego”. Jehu klęczy przed asyryjskim władcą składającym daninę, ale Salmanasar nazywa Jehu „synem Omriego”, co jest interesujące, ponieważ tak naprawdę nie był on synem Omriego. W rzeczywistości Jehu był tym, który wymazał dynastię Omriego, czyli linię Achaba. Ale widzisz, imię to było ważne dla Asyryjczyków, którzy nie znali wszystkich szczegółów królewskich linii w Izraelu. Jest znany jako syn Omriego, ponieważ zasiada na tronie w Samarii. A potem także Mesza, król Moabu, na Kamieniu Moabitów mówi, że „Omri, król Izraela, upokorzył Moaba przez wiele lat i zajął ziemię Medaba”. Medaba to obszar na wschód od Jerycha, po wschodniej stronie rzeki Jordan. Tak więc z niektórych pozabiblijnych odniesień można wywnioskować, że Omri był dość znaczącą postacią, mimo że tekst biblijny niewiele o nim mówi.

Powiedziałem coś o tym wcześniej w tym kursie i myślę, że powodem, dla którego tekst biblijny nie skupia się na Omrim, jest to, że celem autora 1 i 2 Księgi Królewskiej nie jest skupianie się na czynnikach politycznych i ekonomicznych. To kwestie przymierza — kwestie wierności Izraela Panu są najważniejsze dla pisarza. I tak zamiast rozwodzić się nad Omrim, rozwodzi się nad Achabem, synem Omriego, który poprzez swoje małżeństwo z Izebel wprowadził kult Baala. Otrzymujesz wiele całych rozdziałów poświęconych Achabowi, znacznie więcej niż Omriemu. Myślę, że można powiedzieć, że stosunek Achaba do Omriego jest w tym sensie podobny do stosunku Salomona do Dawida: każdy odziedziczył królestwo, które ustanowił jego ojciec. Można powiedzieć, że Salomon pojawił się na scenie po tym, jak Dawid naprawdę zbudował królestwo. Achab pojawia się na scenie po tym, jak Omri założył ważne królestwo na północy Izraela. Każdy odziedziczył królestwo, które założył jego ojciec.

2. Achab — 1 Król. 16-22 a. Osoba Achaba – 1 Królewska 16:29-34 W porządku, to prowadzi nas do Achaba, który jest numerem „2” w twoim arkuszu. Jest tam całkiem sporo rozdziałów (rozdz. 16-22) poświęconych Achabowi. Zauważyłeś, że mam tu też sporo podpunktów. Służba Eliasza i Elizeusza w dużej mierze pasuje do czasów Achaba.

Teraz Elizeusz idzie dalej, do czasów synów Achaba. Ale spójrzmy najpierw na osobę Achaba, 1 Król. 16:29-34. „W 38^{roku} panowania Asy, króla Judy, Achab, syn Omriego, został królem Izraela i panował w Samarii nad Izraelem przez 22 lata. Achab, syn Omriego, uczynił więcej złego w oczach Pana niż ktokolwiek z tych, którzy byli przed nim. Nie tylko uważał za błahę popełnianie grzechów Jeroboama, syna Nebata, ale także poślubił Izebel, córkę Etbaala, króla Sydończyków, i zaczął służyć Baalowi i oddawać mu cześć. Postawił ołtarz Baalowi w świątyni Baala, którą zbudował w Samarii. Achab sporządził też aszerę i uczynił więcej, aby pobudzić do gniewu Pana, Boga Izraela, niż wszyscy królowie Izraela przed nim. W czasach Achaba Hiel z Betel odbudował Jerycho. Założył fundamenty kosztem swego pierworodnego syna Abirama, a jego bramy wznosił kosztem swego najmłodszego syna Seguba, zgodnie ze słowem Pana wypowiedzianym przez Jozuego, syna Nuna”.

Jeśli chodzi o jego osobę, przedstawia się go jako czyniącego więcej zła niż jakikolwiek król przed nim. On nie tylko kontynuował kult cielca Jeroboama – a to staje się prawie trywialną rzeczą – idzie znacznie dalej i ustanawia kult Baala. Tak wyraźnie łamie nie tylko drugie przykazanie, ale także pierwsze. Służył innym bogom.

Jerycho Masz tę listę rzeczy, które zrobił, która kończy się odniesieniem do ponownej fortyfikacji Jerycha, werset 34. Jerycho pozostawało tak zwanym „otwartym miastem” od czasu podboju. Pamiętajcie, kiedy Izraelici weszli do Kanaanu, Pan wydał Jerycho w ich ręce, kiedy maszerowali wokół miasta, a mury runęły. Zostali zniszczeni z rąk Pana. A Jozue w tym czasie przeklął każdego, kto ponownie umocni Jerycho.

Teraz myślę, że jest w tym jakieś znaczenie. Możesz zadać pytanie: „Dlaczego Jerycho miało pozostać miastem otwartym?” Wydaje mi się, że Bożym zamiarem było, aby te zrujnowane mury były świadectwem lub symbolem dla wszystkich następnych pokoleń, że Izrael otrzymał ziemię z ręki Pana jako dar Jego łaski. To nie ich strategia militarna ani potęga militarna zdobyły dla nich ziemię Kanaan. Pan im to dał. A te ruiny miały być pomnikiem tego, że otrzymali ziemię z ręki Boga w darze Jego łaski. Miało więc pozostać miastem otwartym jako dowód na to, że bezpieczeństwo Izraela nie opiera

się na fortyfikacjach wojskowych. Ich bezpieczeństwo spoczywało gdzie indziej, było to w posłuszeństwie Panu, a Pan obiecał, że będzie ich chronił.

Ale teraz masz króla na tronie na północy, który nie jest prawdziwym królem przymierza, a on patrzy na to miasto z jego zrujnowanymi murami i w jego ocenie jest to raczej obciążenie niż siła. To zobowiązanie, a nie symbol obietnicy. Czytacie więc, że w czasach Achaba Hiel odbudowuje Jerycho i myślę, że należy to rozumieć jako refortyfikację, odbudowę murów. Mówi o położeniu fundamentów i postawieniu bram. Ale robi to kosztem swoich dwóch synów zgodnie z przekleństwem Jozuego.

To sięga Jozuego 6:26. Rozdział szósty Księgi Jozuego mówi o zdobyciu Jerycha, a Jozue mówi w wersecie 26: „Przeklęty przed Panem człowiek, który podejmuje się odbudowy tego miasta, Jerycha. „Kosztem swego pierworodnego syna położy jego fundamenty; kosztem swojej najmłodszej woli wzniosł jej bramy”. Pomyślcie przez cały ten czas, przez czas Sędziów, czas Saula, czas Dawida, czas Salomona, aż do wszystkich wielkich działalności budowlanej Salomona, Jerycho pozostało miastem otwartym. To zależy od tego, jak ustalisz czas podboju, ale jeśli umieścisz go na 1446 pne, znajdziesz się teraz w latach 800., pięćset lub sześćset lat. Przez długi czas pozostawało więc miastem nieufortyfikowanym. Ale teraz Achabowi się to nie podoba. Myślę, że postawa Achaba polega na tym, że nie ufa Panu, ale swoim własnym strategiom militarnym, fortyfikacjom, armiom i tak dalej.

B. Żona Achaba Jezabel – 1 Król. 16:31 „B” to „jego żona, 1 Król. 16:31”. Ożenił się z Izebel, córką Etbaala, króla Sydończyków. Tyr i Sydon były dobrze prosperującymi miastami handlu morskiego na wybrzeżu Fenicji. Małżeństwo zostało prawdopodobnie zaaranżowane w związku z sojuszem Etbaala i Omriego, ojca Achaba. Jak czytamy w kolejnych narracjach, Jezebel okazuje się kobietą o bardzo silnej woli i bezwzględności. Prawdopodobnie przyjechała do Izraela myśląc, że ci ludzie to ludzie zacofani, ludzie niekulturalni w porównaniu z Tyrem i Sydonem, myśląc, że ich religia jest nie do przyjęcia. Ustanawia więc kult Baala i utrzymuje trzon 450 proroków Baala i 400 proroków bogini Aszery. Czytasz o tym w 1 Księdze Królewskiej 18:19: „Zwołajcie lud

z całego Izraela na spotkanie ze mną na Górze Karmel. Przyprowadź 450 proroków Baala i 400 proroków Aszery, którzy jedzą przy stole Izebel”. Więc zaopatrywała tych 850 pogańskich proroków, których sprowadziła do Królestwa Północnego.

Pokazuje również, że jej idea królestwa jest całkowicie sprzeczna z biblijną lub przymierzową ideą królestwa w sprawie winnicy Nabota. Pamiętaj, że Achab był niezadowolony, ponieważ nie mógł przekonać Nabota do sprzedaży swojej winnicy, a Jezebel wkracza w to i nadużywa systemu sądowego. Organizuje fałszywych świadków zeznających przeciwko Nabotowi, tak że zostaje ukamienowany. Następnie zabiera majątek i przekazuje go Achabowi. To ten incydent. Oczywiście Achab miał pewien udział w tym, że się na to zgodził, i to właśnie ten incydent prowadzi do proroctwa Eliasza o sędzie nad domem Achaba. Ale Jezebel z pewnością jest tym razem wybitną postacią w Królestwie Północnym i odegrała aktywną rolę we wprowadzeniu kultu pogańskiego do Królestwa Północnego. 1Krl 16:32,33 Bw „W świątyni, którą zbudował w Samarii, wznosił Baalowi ołtarz, zrobił też aszerę i więcej wzbudził gniew Pana, Boga Izraela, niż wszyscy inni przed nim królowie Izraela”.

Kiedy Jeroboam założył złote cielce, o czym mówiliśmy wcześniej, wydaje się, że chociaż nadal łamał drugie przykazanie: „nie będziesz czynił sobie rzeźby”, nadal próbował oddawać cześć Panu, chociaż poprzez niewłaściwe oznacza, ale nadal był to Pan. Kiedy to zrobił, ów mąż Boży z Judy zganił go za to. A Baasza, kontynuując ten kult cielca, został skarcony przez Jehu, syna Chananiego. Ale teraz masz nową rzecz: to nie tylko złoty cielec. Teraz jest to kult Baala, który został wprowadzony przez Achaba.

Elias i Elizeusz Pan sprzeciwia się temu, wysyłając Eliasza i Elizeusza. Więc tutaj, jakby w sercu Księgi Królewskiej, na końcu 1 Księgi Królewskiej i nakładającej się na nią w pierwszej części 2 Księgi Królewskiej, masz dużo materiału poświęconego posłudze Eliasza i Elizeusza. Myślę, że kult Baala był największym kryzysem w życiu religijnym Izraela od czasu wejścia do Kanaanu do czasów Chrystusa. Jeśli się nad tym zastanowić, jest to poważny kryzys dla Izraela. Czy prawdziwa wiara przetrwa wśród ludu Bożego? Tak więc wiele uwagi poświęca się posłudze Eliasza i Elizeusza, kiedy

stawiają czoła temu problemowi.

Interesujące jest to, że mamy tutaj również jeden z wielkich okresów cudów i znaków, jeden z najwspanialszych okresów, jakie można znaleźć gdziekolwiek w Biblii. Wydaje się, że wielkie punkty zwrotne w historii odkupienia zwykle towarzyszą znakom i cudom. Jeśli zastanowisz się nad tym przez chwilę, myślę, że masz zasadniczo cztery okresy w biblijnej historii wielkich cudów. Masz ją w czasie Wyjścia i Podboju. Macie ich tutaj w czasach Eliasza i Elizeusza. A potem otrzymujesz je w czasie życia Chrystusa, a także we wczesnych dniach kościoła. Są to wielkie punkty zwrotne w historii odkupienia, a wtedy w tych krytycznych okresach historii odkupienia dochodzi do pewnego rodzaju obfitości cudów.

Ok, chcę tutaj na chwilę przerwać naszą dyskusję o Achabie i przejść do dyskusji na temat czegoś, co powiedziałem, że zamierzam omówić, a mianowicie: Jak dotrzeć do znaczenia tych narracji na dzień dzisiejszy? Innymi słowy, jak głosisz na podstawie historycznych narracji Starego Testamentu? Zróbmy sobie przerwę, a kiedy wrócimy, chcę zająć się tym problemem w bardziej teoretyczny sposób na początku i prawdopodobnie to wszystko, co zrobimy dziś wieczorem. Następnie przyjrzymy się niektórym z tych narracji o służbie Eliasza, do których przejdziemy, aby spróbować zilustrować na podstawie niektórych z tych fragmentów to, o czym mówiliśmy, w bardziej teoretyczny sposób. Jak dotrzeć do znaczenia tych narracji? Zróbmy więc 10-minutową przerwę i wróćmy do tego.

Przepisywane przez Daniela Shafera
Edycja zgrubna: Ted Hildebrandt
Edycja końcowa: dr Perry Phillips
Ponownie opowiedziane przez dr Perry'ego Phillipsa